

Bilag 2.

Til Landstingets Udvalg angaaende „Forslag til Lønningslov for Folkekirkens Tjenestemænd i København og paa Frederiksberg“.

Det har for undertegnede samtlige Medlemmer af Sct. Matthæus Sogns Menighedsraad været en pinlig Overraskelse, at „Forslag til Lønningslov for Folkekirkens Tjenestemænd i København og paa Frederiksberg“ ikke har sat Sct. Matthæus Sogn i 1ste Lønningsklasse.

Det forekommer os uheldigt, at de bedst lønnede Embeder samles væsentlig i den inderste Bydel, hvis Sognebefolkning allerede er mindre og stærkt aftagende, og blandt hvis Kirker nogle i Forvejen er begunstigede ved flere Præster og Kirkebetjente. Naturligere forekommer det os, at der i hver af Byens Hoveddele bør være i alt Fald een bedre aflagt Kirke. Og hertil synes for Vesterbros Vedkommende Sct. Matthæus Kirke at være selvskreven:

dels er den Vesterbros ældste Kirke, hvis Sogn til for faa Aar siden omfattede hele Vesterbro, og hvorfra alle de andre Sogne paa Vesterbro' udskiltes;

dels er den Vesterbros største og aneligste Kirke;

dels er det ved den blivende Sogn Vesterbros største, ca. 15 000 Mennesker, medens de andre Sogne kun har ca. 10 000 (Kristkirkens Sogn har dog i Øjeblikket flere Beboere end Sct. Matthæus Sogn, men det paatænkes formentlig delt, da det endnu kan vente en større Folkeforøgelse, medens Sct. Matthæus Sogn har sit blivende Omfang).

Da der synes nu at blive Tid til en Overvejelse af det fremsatte Lovforslag, tillader vi os at bede om, at der maa blive taget Hensyn til disse vore Bemærkninger.

Og vi tillader os samtidig at gøre følgende Bemærkninger ved nogle andre Punkter i Lovforslaget:

ad § 9: Naar her Beregningen af Indtægterne gøres efter Gennemsnittet af 1914—18, er dette meget ufordelagtigt for Præsterne, idet netop 1919 har bragt en betydelig Stigning af Indtægterne paa Grund af Befolkningens større Ydeevne.

ad § 29 (30): Overfor denne Paragraf har det overvejende Flertal af os meget store Betænkeligheder. Men i alle Tilfælde bør det bemærkes, at der tilkommer Præsten gratis Befordring ved Begravelse.

ad § 30 (31): Attestbetalingen er ifølge Forordningen af 7. November 1827 §§ 2 og 4 i København 0,66 og 1,33 efter vedkommendes Stilling. Der skønnes da ikke at være nogen Grund til at nedsætte den til 0,60 samtidig med, at Udgiften til Papir og Trykning af Attesterne er steget stærkt, og samtidig med, at det paalægges Præsten at udstede den første Attest vederlagsfrit. Der bør i alt Fald tilføjes, at Udgiften til i alt Fald de vederlagsfrie Attesters Papir, Trykning og Skrivning (som i de store Sogne i København er uoverkommelig for Præsten og derfor maa udføres ved lønnet Hjælp) afholdes af Kirken. Ellers vil Attestindtægten let blive en ikke ringe Udgift for Sognepræsten. Alene her i Sognet udstedtes i 1919 ca. 1 700 betalte Attester (af hvilke altsaa nu vistnok de halve bliver vederlagsfrie) og et lignende Antal gratis Attester.

Samtlige Medlemmer af Sct. Matthæus Sogns Menighedsraad, den 20. Maj 1920.

(Underskrifter).